

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 7 (257), липень 2023

Відблиск раю

Риба з річки позира
На кущі бузкові,
Не дає, проте, вода
Бачить цвіт чудовий.
Так і душі в днях,
що йдуть,
Де не зазирають, —
Бачать тінь лише одну,
Лише відблиск Раю.

Архидиакон Іван
(ШАХОВСЬКИЙ)

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

Сотні нових людей цього літа приєдналися до Церкви Христової на Рівненщині через водне хрещення

стор. 2

Мешканка Херсонщини — про моторошну втечу з окупації та про те, як християни відновлюють будинки у звільнених селах

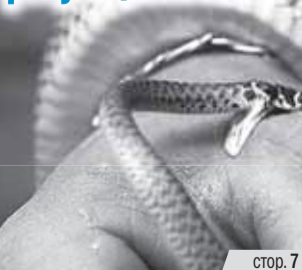
стор. 3

Останній поклик

стор. 6

Коли тебе вкусила репутаційна змія

стор. 7

Потрібно прийняти рішення? Задайте собі 4 важливі питання

Ви знали, що в середньому доросла людина приймає 35 000 рішень за день? Що подивитись, куди піти, що з'їсти, з ким зустрітись, що сказати, що одягти? Ми постійно вирішуємо чи вибираємо. 35 000 — це серйозне число, в 10 разів більше, ніж у дітей, які приймають близько 3 000 рішень за день.

Чим старшими ми стаємо, тим більше значення мають наші «так» і «ні». Прості рішення (наприклад, вставати або вимкнути будильник і поспати? З'їсти корисний обід чи фастфуд? Поквалитись на цей потяг чи почекати наступного?) мають прямі та передбачувані наслідки. Але є й складніші рішення, які складаються із кількох менших, що можуть мати не такі чіткі та передбачувані результати (наприклад, чи б не змінити мені роботу/церкву? Чи зважитися на шлюб із цією людиною? Можливо, емігрувати в іншу країну?).

Як проходити через нетрі численних щоденних рішень і не поринути в пасивність? Можливо, віруючі мають якийсь особливий спосіб прийняття рішень? Про що при цьому думати, що брати до уваги, а що ні?

Ось 4 важливі питання, які корисно ставити перед прийняттям рішень.

1. Чи подобається це Богові?

«Випробуй, Боже, мене, — і пізнай моє серце, досліди Ти мене, — і пізнай мої задуми, і побач, чи не йду я дорогою злою, і на вічну дорогу мене попровадь!» (Псалом 138:23-24).

Щоразу, приймаючи рішення, корисно досліджувати свої мотиви. Наприклад:

- Чи не керує мною бажання «вписатися» в оточення, щоб завоювати чиюсь повагу?
- Чи не боюся я «програти» чи скотитися в «нудне» життя?

- Чи я розумію, як на мою ситуацію дивиться Бог?

Чим я керуюся насамперед: Божим Словом чи навколишньою культурою?

Зрештою, наші рішення покажуть, наскільки ми хочемо догодити Богові. Біблія з багатьох питань містить ясні вказівки про Божу волю та встановлений ним порядок. Із Його Слова ми знаємо, що Господь цінує сексуальну чистоту (1 Кор. 6:18), смирення (Пр. 29:23), щедрість (Лк. 12), прощення (Рим. 12:19), плідне служіння (Мт. 25:14-30) та піклування про сім'ю (1 Тим. 5:8).

Чим більше ми заглиблюємося в Слово Боже, тим краще розуміємо Його характер, що особливо

важливо в «сірих зонах», про які Біблія не говорить прямо. Зокрема, до цієї теми звертається апостол Павло в Посланні до римлян, показуючи, як важливо в прийнятті рішень враховувати стан наших братів та сестер, щоб не ставити перешкоди їхній вірі (Рим. 14:21), не створювати непорозуміння (в. 16) і насамперед шукати цінностей Божого Царства: праведності, миру та радості (в. 17). Адже з кожним рішенням ми отримуємо можливість робити свій внесок у будівництво цього Царства.

Як регулярні тренування зміцнюють м'язи, так регулярні роздуми над своїми рішеннями допоможуть зробити їх мудрими та відповідними до Божої волі.

Закінчення на стор. 4

Як заспокоїти тривожні думки?

Життєві бурі можуть налякати і стривожити нас, як моряка бурхливі, невідомі води. Однак із Христом у нашому судні ми можемо усміхатися наперекір усім бурям, знаючи, що Він безпечно проведе нас до берега. Тому зробіть глибокий вдих і тримайтеся цієї надії — ви можете покласти свої турботи на Нього!

У нашій подорожі по життю часто зустрічається невизначеність. Іноді ми хвилюємося і навіть панікуємо, коли думаємо про те, що нас чекає попереду.

Коли бурі лютують навколо нас, у серці виникає страх, і ми починаємо тонути у хвилях наших тривог.

У такі моменти потрібно просто зосередити увагу на головному і продовжувати рухатися далі.

Замість того, щоб зосереджуватися на хвилях, закріпіть вашу надію в Бозі. Він, немов непохитний маяк, допоможе нам знайти вірний шлях.

Будьте спокійними, довіртеся Йому — і Він безпечно проведе вас через хвилі життєвого моря до безпечного берега.

Хліб Наш Насущий

Сотні нових людей цього літа приєдналися до Церкви Христової на Рівненщині через водне хрещення

Які б не настали часи не землі, є те, що буде відбуватися постійно — Церква Божа поповнюватиметься спасеними людьми. Шлях до спасіння, згідно євангельського вчення, можна зобразити так: увірування — покаяння — хрещення — служіння Богу, освячення.

Кожній людині Бог обіцяє через Біблію, Своє Слово, три основні речі. Перша з них — це нове народження, спасіння, коли людина усвідомлює свою гріховність та визнає Ісуса Христа як Спасителя. Друга — це водне хрещення шляхом повного занурення у воду. Третя — це хрещення Святим Духом.

Водне хрещення — це основа християнської віри і духовного зросту. Водне хрещення — це заповідь Господа, адже Ісус особисто показав нам приклад. Іван охрестив Його у водах Йордану.

Учні Христа теж були охрещені та навчали про це інших: «А Петро до них наже: Покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і дара Духа Святого ви приймете!» (Дії 2:38).

Ми спасаємося лише благодаттю через віру, а не якимись учинками (Ефесянам 2:8-9). Ми хрестимося, бо наш Господь так звелів: «Тож ідіть, і навчіть всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа» (Матвія 28:19).

У церквах Рівненщини повсюдно відбуваються урочисті зібрання, під час яких звершується заповідь Господня — люди привселюдно обіцяють служити Богові в доброму та чистому сумлінні.

В багатьох церквах ще плануються водні хрещення, деякі можуть охрещувати і серед осені та зими, якщо виникатиме в тому потреба.

Безсумнівно, святі водні хрещення — це радість для церкви, для братерства. Адже ми розуміємо, яка праця має бути звершена, перш ніж можна насолоджуватися плодом. Навіть ради одної людини, яка приєднується до церкви варто робити такі святкові зібрання. Ми ж бачимо, що в деяких громадах за рік до церкви приєдналося більше 20, а той 30 людей.

Переглянути фоторепортаж можна на сайті Об'єднання: <https://chve.rv.ua/>

«Ми допоможемо подолати наслідки каховської трагедії» — позиція церков ХВЕ Рівненщини

Після підриву окупантами греблі Каховської ГЕС в перші ж години було затоплено вісім населених пунктів Херсонщини та частину самого міста. Через деякий час наслідки набули ще більшого масштабу — загалом було підтоплено 48 населених пунктів, з яких 34 — на деокупованій території України. Лише в чотирьох населених пунктах лівобережної Херсонщини постраждало щонайменше 19 тисяч будинків.

Християни Віри Євангельської активно взялися допомагати постраждалим. Вже в перший день у церквах Рівного було зроблено заклик долучитися до допомоги. До палацу культури «Хімік» рівняни почали привозити найнеобхідніші речі, питну воду, продукти. З початку тижня вантаж було відправлено на Херсонщину та Миколаївщину.

Волонтери УЦХВЕ рятували людей під час затоплення, доставляли продукти до місць проживання, евакуювали та надавали першу допомогу постраждалим.

«Ситуація є досить складною і викликає багато страждань для нашого народу. Мені приємно бачити, як наші віруючі люди відгукнулися на цей виклик. Їхня жертвність, працьовитість та бажання служити іншим надихають нас усіх. У ці важкі моменти, коли доводиться шукати сили і ресурси, щоб допомогти тим, хто потерпає, наша церква стала опорою для багатьох. Волонтери УЦХВЕ не лише рятували людей під час затоплення, а й продовжують свою роботу, допомагаючи відновлювати підтоплені будинки», — зазначає заступник старшого пресвітера Рівненщини, регіональний служитель Олександр Кузьмич.

Як тільки вода почала спадати, було сформовано бригади по відновленню підтоплених будинків.

Зокрема, однією з перших допомагати постраждалим населеним пунктам поїхала бригада з 18 волонтерів від церков ХВЕ Сарненщини. Волонтери проводили роботи на вулицях

тих населених пунктів, де рівень води спав. Хлопці займалися розчищенням доріг та прибиранням сміття.

Через декілька днів були відправлені нові бригади добровольців. Про це написав голова Сарненської ОДА Олександр Кохан на своїй сторінці Facebook:

«Чергові бригади добровольців з Сарненщини вирушили на Херсонщину, щоб допомогти у відновленні житлової та критичної інфраструктури. У населених пунктах Кочубеївської громади на Херсонщині, яка тривалий час була під окупацією, багато житлових будинків та об'єктів соціальної сфери потребують відновлення.

Допомагати з відновлювальними роботами вирушили бригади добровольців з Сарненщини. Зокрема: 9 осіб з Висоцької ТГ, 3 з Рокитнівської ТГ та 9 з Старосільської ТГ. Волонтери працюють вахтовим методом — по 14 днів.

Також зазначу, що 18 добровольців, які раніше допомагали ліквідувати наслідки підтоплення у Білозерській громаді Херсонської області, вже повернулися додому. Щиро дякую жителям Сарненщини за те, що не лишаються осторонь бід та роблять все можливе, щоб показати, що взаємопідтримка та єдність — це те, що приведе нас до перемоги та дозволить відновити нормальне життя»

Одна з бригад, яка поверталася з Херсонщини, потрапила під обстріл. Внаслідок цього було поранено волонтера від місії «Добрий Самарянин». На щастя, усі залишилися живі.

Наші волонтери, брати та сестри продовжують допомагати та відновлювати зруйноване. Разом з тим, людям несуть надію — проповідують Слово Боже, моляться, благословляють.

Згодом 18 людей відновлювали дахи будинків в с. Орлове Херсонської області. В поїзді брав участь пастор церкви с. Могиліани Володимир Гульчук.

«Наші церкви постійно моляться та працюють, використовуючи усі можливості, аби служити людям. Ми розуміємо важливість праці кожного. Дякуємо Богові та усім, хто підтримує нас у цих добрих справах», — підсумовує єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток.

<https://www.chve.rv.ua/>

■ Новини

25.06.2023 водне хрещення відбулося в церквах с. Рафалівка, Полиці та Лозки.

В Ярославцях відбулось водне хрещення спільно з церквою с. Довгошії. До помісних церков приєдналось троє людей (1 — Ярославичі, 2 — Довгошії). Хрещення звершував ст. пресвітер Млинівського р-ну Полицяк Вадим Миколайович.

Десятеро людей з села Новорічича, а також четверо з с. Мутвиця та одна людина з Морочного присвятили життя Господу.

В церкві с.Гранітне Сарненського району відбулося з'їзне молодіжне зібрання. Наставниками з Божого Слова поділилися заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич.

14 людей вступили в завіт з Господом в церкві с. Переміри.

Водне хрещення відбулося в церкві «Жива надія» м. Рівне, під час якого шестеро людей виконали заповідь Господню. Також одна людина прийняла хрещення з церкви с. Новоукраїнка.

В Домі молитви с. Бишляк Варашського р-ну відбулося зібрання вдів, вдівців і одиноких, в якому взяли участь перший заступник єпископа Олександр Чернюшок, ст. пресвітер району Сергій Секан, відповідальний за соціальне служіння в області Петро Балабак, пресвітер церкви с. Кідри Сергій Кібиш, відповідальний за соціальне служіння в районі Михайло Турчик, диякон ц. «Переображення» м. Сарни Олег Бублик та місцеві служителі. Після служіння присутні пригостили обідом, а також благословили продуктивними наборами.

В церкві «Благодать» м. Вараш відбулася районна сестринська конференція. Розпочав захід перший заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок, а з вітальним словом звернулася відповідальна за сестринське служіння в області Жана Чернюшок. Директорка Департаменту жіночого служіння УЦХВЕ Людмила Бендус виклала семінар на тему «Справжня я». У вечірньому служінні словом поділився брат Мирослав Бендус;

21–28.06.2023 молодь Здолбунова мала поїзду на Миколаївщину, яка стала великим благословенням для близько 1200 дітей і мешканців п'яти населених пунктів: Баштанка, Казанка, Миколаїв, Софіївка і Снігурівка. Дитячі дозвілля проводилися з основною темою «Бог поруч», що має на меті розказати дітям, що незалежно від складнощів та випробувань у житті, Бог завжди поруч і готовий підтримати їх. Це особливо важливо для цих дітей, які були у зоні окупації або бачили війну на власні очі;

01.07.2023 в церкві ХВЕ м. Дубно відбулося водне хрещення, під час якого четверо людей вступили в завіт з Господом, а також двоє людей з церкви с. Панталія;

В таборі «Берізка» відбулася зустріч управління молоді РОО УЦХВЕ. Були присутні всі районні керівники молоді із дружинами. Присутні мали приємний час для спілкування щодо служіння молоді.

02.07.2023 водне хрещення відбулося в с. Могиліани. Восьмеро людей приєдналися до

Церкви Божої: 5 — з с. Могиліани, 2 — з с. Мощаниця, 1 — з с. Почапки;

В УЦХВЕ м. Здолбунів дві сестри і три брата вступили в завіт з Богом, прийнявши водне хрещення. Зібрання відвідав регіональний служитель, заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук.

В церквах с. Іллін та Бабин десятеро людей вступили в завіт з Господом. 17 людей заклали завіт з Богом в церкві с. Довговоля.

15 людей прийняло водне хрещення в с. Борбин, що на Млинівщині. Зібрання відвідав старший пресвітер району Вадим Полицяк.

В церкві смт. Мізоч відбулося хрещення, під час якого в завіт з Богом вступили троє людей. Зібрання відвідали регіональний служитель Микола Свірчук, старший пресвітер району Василь Кондратюк та інші служителі.

В церкві ХВЕ м. Дубно відбулося молодіжне зібрання за участі керівників молоді району. Після зібрання мали бесіду із керівниками молоді за участю старшого пресвітера району Вадима Савченка.

Молодь церков Дубровицького (тепер Сарненського) та Варашського районів Рівненщини, за участю молоді з м. Луцьк, провела декілька стаціонарних таборів для дітей України, дітей сиріт з інтернатів, дітей ВПО та дітей з неблагополучних і малозабезпечених сімей. З 27 травня по 21 червня командою молоді було проведено три табори. Один заїзд тривав вісім днів. Програма була більш націлена на те, щоб дитина, з Божою допомогою, вчилася працювати над собою. На кожному заїзді були присутні 150 дітей.

05–10.07.2023 команда дитячого служіння kidscamprv побувала на півдні України з метою послужити дітям. Служіння молоді включало дитячі табори, служіння у пунктах незламності та молитва за Україну на площі Баштанки через вечір музики;

09.07.2023 в церкві с.Чудниця Гоцанського району обрали пресвітером Мельника Романа та дияконом Малейчика Романа. Також обрали братерську раду. На зібранні були присутні заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук та старший пресвітер району Петро Шпак.

В церкві ХВЕ с. Зарічне Радивилівського району троє людей заклали завіт з Господом. Співом служив гурт із Заруддя.

Водне хрещення відбулося в церкві «Христа Спасителя» м. Костопіль. 21 людина вступила в завіт з Господом. До хрещення також приєдналися церкви с. Головин та Япольте. В зібранні взяли участь старший пресвітер району Петро Каплюк, пастори церков міста та в.о мера міста.

Відбулося водне хрещення в с.Селище Сарненського р-ну. П'ятеро людей вступили в завіт з Господом. Урочистість відвідав заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич. Також водне хрещення відбулося в с. Річище, під час якого двоє молодих братів пообіцяли служити Богу.

Відбулося хрещення також в церкві «Благодать» м. Вараш. До Церкви долучилось 25 людей. Словом благовістив єпископ, директор місії «Голос Надії» Микола Синюк,

1035 років від дати хрещення Київської Русі: історія і значення

28 липня відбулася одна з ключових подій в історії України: Хрещення Київської Русі. У 2023 році ми відзначаємо 1035 років з дня цієї історичної події.

На честь заснування християнства князем Володимиром Великим, церква щорічно святкує День Хрещення Київської Русі. Офіційно, цей день відзначається як День хрещення Київської Русі-України. У 2022 році, Верховна Рада вирішила відзначати цей день як День української державності.

«В день хрещення Київської Русі-України проводяться богослужіння у різних церквах та храмах» — говорить історик Іван Данилов.

Саму дату хрещення Київської Русі встановити історикам не вдалося, однак більшість дослідників вважає, що це сталося в 988 році. Існує ряд інших версій, дослідження щодо цього продовжуються.

«Володимир Святославович зрозумів, що релігія з багатобожжям вичерпала себе і вирішив, що прийняття християнства на Русі сприяло б зміцненню зв'язків з європейськими країнами,» — додає Данилов.

Згідно з «Повістю временних літ», князь провів «випробування вір», вислухавши посланців від ісламу, іудаїзму та християнства, але найбільше йому сподобалася остання релігія.

Хрещення Київської Русі розпочалося з Києва, де масово охрестили мешканців столиці на березі Дніпра, в місці впадіння річки Почайни. Після Києва, християнство почали приймати й в інших містах Русі.

Цей процес не завжди був мирним, адже не всі жителі добровільно приймали нову релігію. Однак з часом християнство стало основною релігією Київської Русі, хоча багато язичницьких традицій збереглися і переплелися з християнськими.

<https://glavcom.ua/>

Історичний перехід: ПЦУ переходить на новоюліанський календар

27 липня Помісний Собор Православної Церкви України (ПЦУ), що проходив у стінах величного собору Святої Софії в Києві, прийняв рішення про перехід на новоюліанський календар.

«Загалом 156 делегатів з 161 підтримали цю ініціативу. Тільки п'ятеро голосували проти, ніхто не утримався,» — розповів один з учасників Собору, отець Дмитро Шаповалов.

Відтак, більшість парафій та монастирів ПЦУ планують здійснити перехід на новоюліанський календар. Тим не менш, було відзначено, що окремі парафії та монастирі ма-

ють право залишитися на старому календарі за бажанням своїх громад. Офіційне підтвердження такого рішення має бути оформлене в протоколі парафіяльних зборів.

Це рішення, без сумніву, стане значним кроком в історії Православної Церкви України, реалізуючи намір відходу від московського впливу.

<https://slovoproslavo.info>

Мешканка Херсонщини — про моторошну втечу з окупації та про те, як християни відновлюють будинки у звільнених селах

Поки рани частково звільненої Херсонщини ще кровоточать, туди ледь не з кожного куточка України їдуть християни-волонтери аби зарадити бодай чимось, прискорити процес відновлення, привезти їжу для душі й тіла...

Серед тих, хто допомагає у відбудові є бригада з міста Підволочиська. Це вже друга їхня поїздка у постраждалі селища Високопілля та Архангельське. Цього разу до них доєдналися також люди із Києва, Одеси, Тернополя, Старокостянтинівки — усього на допомогу виїхало 15 осіб.

За час, коли бригада працювала, було відновлено десять будинків. У трьох із них замінили дах, у решті були встановлені нові вікна та двері (всього встановили 50 вікон та 10 дверей).

Люди, будинки яких відновлювали, діляться жаливими спогадами про життя в окупації. Від деяких свідчень — мурашки по тілу.

* * *

Ольга (заради безпеки ім'я жінки змінено), мама дівчинки-підлітка, розповідає як переховувала свою дитину від пильного ока ворожих солдатів. Жителі навколишніх сіл неохоче, натяками розповідають, що ледь не кожна жінка зазнала наруги від окупантів. Не дивно, що мати ховала дочку й молилася, аби якось вивести її з окупації. Бог почув молитви!

Пройшло трохи більше ніж місяць, коли з Ольгою зв'язалися наші військові, передали, що чекатимуть її з дитиною в обумовленому місці, на березі річки, що огинала село.

Ризикуючи життям, жінка з донечкою вийшла з дому далеко за північ. Два тендітних силуети пробіралися поміж зруйнованих хат. Ольга з дитиною, терпучи від страху, простувала змертвілим селом, де ворог вистріляв усіх собак, тому жоден гавкіт їх не видав. Однак їти навпростець було б нерозумно, там стояла захована ворожа техніка. Тому жінка дійшовши до річки, разом з дочкою ввійшли у крижану воду, в очереті подекуди ще плавали крижинки. По пояс у воді вони дійшли туди, де їх чекав рятівний човен...

Коли село звільнили від окупантів, Ольга з донькою повернулася додому і знайшла свій будинок напівзруйнованим. Важко передати почуття, що переживає людина, коли бачить як усе, що надбала, над чим весь вік трудилася, розбили та розграбували... Почуття, коли клубок у горлі, а з грудей виривається: «Слава Богу, хоч самі живі!»

І, як каже жінка, таких історій — повне село.

Зараз воно потрохи оживає, вулицями на велосипедах їздять люди. Волонтери допомагають, Бог зцілює серця й дає надію. Херсонщина повертається до життя.

Юрій ПРИТИКА

старший пресвітер району Сергій Секан та місцеві служителі.

Водне хрещення відбулося в с.т. Млинів, троє людей заключили завіт з Господом. Зібрання відвідали заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Микола Свірчук та старший пресвітер району Вадим Полицяк. Співом служив гурт «Іхтіс».

Водне хрещення відбулося в церкві «Божого спасіння» м. Рівне. 12 людей долучилися до Церкви Христової.

В церкві с.Нетреба Рокитнівського р-ну на дияконське служіння рукопокладено Сороку Романа Євтуховича. Священнодію звершили старші служителі братерства: заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Михайло Лесковець, єпископ Володимир Бричка;

08–10.07.2023 в Миколаївці було проведено табір для десяти навколишніх сіл Почванської ОТГ (Микитичі, Турковичі, Пирятин, Будераж, Мильча, Повча, Придорожне, Підбрусь, Коханка, Яблунівка, Миколаївка). Загалом табір відвідали 275 дітей. На закритті були присутні понад 200 батьків, які мали змогу чути проповідь Євангелії;

10–14.07.2023 відбувся 5-денний табір в с. Підзамче. Заключне зібрання відвідали і ділились словом заступник старшого пресвітера УЦХВЄ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Микола Кондратюк, Роман Демчук та інші служителі, представники влади. Загалом табір відвідали близько 150 дітей;

13–15.07.2023 Дубенська церква провела дитячий табір для дітей недільної школи. Табір відвідали понад 80 дітей. Також були присутні діти невірних батьків. «Варто зустрітися» — такою була основна тема дитячого табору;

15.07.2023 в с.Колесники відбулося святе водне хрещення по вірі. Четверо молодих людей даного села та двоє з с.Новоставці присвятили життя Господу. Співом та проповіддю служили гурт «Авен Єзер», старші пресвітери Гоцанського та Острозького районів та інші служителі.

У с.т. Мізоч був організований дитячий денний табір на тему «Бог Поруч», який надав близько 250 дітям унікальну можливість навчатися та провести активний та цікавий час;

16.07.2023 в церкві м. Радивилів відбулося хрещення, під час якого до помісної церкви Радивилова долучилися п'ятеро людей, а також одна людина до церкви в с. Пляшева та одна людина до церкви с. Лешнів. На служінні були присутні служителі сусідніх церков, співом служив гурт «Благовісник» з міста Сарни та Василь Волосевич.

В с.Ясногірка Сарненського р-ну відбулося водне хрещення. Шестеро людей вступили в завіт з Господом. Урочистість відвідав та послужив проповіддю Божого Слова перший заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Чернюшок.

З початку повномасштабної війни молодь церкви с. Ясногірка складала та відправила для військових вже 6600 боксів. У кожному —

продукти та речі першої необхідності, одяг, смаколики, лист зі словами підтримки, а також Новий Завіт.

Протягом декількох місяців на базі церкви с.Ясногірка Сарненського р-ну спільно з Рівненською Духовною Семінарією проходило навчання проповідників. Брати з місцевої та сусідніх церков мали можливість отримати цінні теологічні та практичні знання, необхідні для ефективного служіння. Сьогодні, 22 липня, відбулося урочисте вручення відповідних сертифікатів. З словами настанови та підбадьорення до братів, які закінчили навчання звернувся заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Кузьмич та ректор РДСА Олександр Трофімчук;

22.07.2023 було проведено молодіжний виїзд молоді з темою «Інвестиція в сім'ю». Словом служив Віктор Вознюк з дружиною та старший пресвітер району Вадим Савченко;

На базі церкви ХВЄ с.Острожець відбулося спілкування християнської молоді Млинівського району;

23.07.2023 в церкві «Христа Спасителя» м. Рівне (Тинне) на дияконське служіння були рукопокладені Олександр Боричевський та Павло Одарчук. Священнодію звершували заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Петро Музичук, старший пресвітер району В'ячеслав Марчук та місцевий пресвітер.

В церкві ХВЄ м.Дубровиця на дияконське служіння був обраний Щур Павло Миколайович. В зібранні взяли участь заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Степан Килишок,

старший пресвітер району Василь Хомич та місцеві служителі.

В церкві «Благодать» м. Вараш на дияконське служіння було обрано Бойка Романа, Мирончука Євгена, Васильчука Віталія, Романчука Сергія та Гризовського Миколу. В зібранні взяли участь ст. пресвітер району Сергій Секан, пресвітер церкви с. Великі Цепцевичі Михайло Бузян та служителі помісної церкви.

В церкві ХВЄ с.Пітушків Млинівського району відбулося рукопокладення на дияконське служіння Новосад Анатолія. Священнодію звершували заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Вадим Полицяк, Петро Колодинський.

В церкві с.Залав'я Рокитнівського району на дияконське служіння було рукопокладено Таргонського Леоніда Дмитровича. Священнодію звершували старші служителі братерства: заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Кузьмич та старший пресвітер району Михайло Лесковець.

В церкві с.т. Володимирець відбулось служіння для вдів, вдівців даного населеного пункту. На служіння прийшло 140 людей, переважно не воцерковлені люди. Багато із них вперше відвідали молитовний будинок. У заході взяли участь перший заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Чернюшок, відповідальний за соціальне служіння Петро Балабак, старший пресвітер району Сергій Секан, Михайло Турчик, Сергій Кібиш, Володимир Капарчук та інші служителі помісної церкви.

Лист Ісуса до людини

Мир тобі, доню! Як ти поживаєш?
Я бачу твоє серце і бажання всі твої,
Та жаль, в молитві ти цього не
промовляєш,
І через те пишу тобі в листі.

Я вчора теж був біля тебе на світанку,
Чекав, коли прокинешся від сну,
Щоби благословити день твій спозаранку,
Аби сповна раділа ти життю!

Але ти до стіни лиш відвернула
Аби поспати ще кілька хвилин,
А Я стояв, чекав, щоб повернулася,
Ніхто на світі так чекати не умів!

А потім зовсім часу бракувало,
Ти вмилась, одягнулась і пішла.
Як завжди, вранці надто поспішала,
Та Я помітив, що тобі болить душа.

На мить ти глянула на Моє Слово,
Моя дитино, зупинись, постій!
Я так бажав, щоб мали ми розмову
В молитві щирій, трепетній, простій.

Та вир турбот щоденних, швидкоплинних
Тебе умить у круговерті закрутив
Весь час ти клопоталася невпинно...
Молитись — то немає часу й сил...

Згодом обід — і знову ти зітхаєш,
А Я був поруч... Я завжди поруч був...
Я бачив, як душа твоя страждає...
Та жаль, молитви Я твоєї знов не чув...

Ласкавий вітер я послав тобі назустріч,
Дощем рясним та теплим оросив,
Я сподівався на твою молитву, нашу
зустріч,
Та знов на це у тебе бракло сил...

А пам'ятаєш мелодійний спів пташиний?
Це Я, дитино, тебе потішав!
Я повсякчас був поруч, лиш незримо,
Я був з тобою, а не осторонь стояв.

З роботи втомлена ти повернулася,
І мріяла в думках скоріш про сон,
В молитві знов до Мене не звернулася,
В руках у тебе опинився телефон.

Цікаві відео, новини за сьогодні,
Ти все переглядала щось собі,
Та чи важливіше за поклик це Господній?
Чому, дитино, Я байдужий став тобі?

Я прагну твоїх слів в молитві щирій.
Я буду поруч, берегтиму від спокус.
Я дочекаюся тебе, моя дитино!
З любов'ю, твій Спаситель, Ісус!

Переклад з рос. — Олена ХОМІНА

До дня сім'ї

Сім'я — це вперше у політ здіймається,
Над бурями летіти в майбуття,
Сім'я — це болем ближнього проймається,
В серцях плекати ніжні почуття.

Сім'я — це смутком й радістю ділитись,
Це вірність аж до смерті берегти.
Це ревню Богу по ночах молитись,
За рідних в воду і в вогонь іти.

Сім'я — це попри все добро робити,
Вину прощати без нервів і образ,
Сім'я — це разом Господа любити,
Йому лишатись вдячними всякчас.

Сім'я — це щастя. Це благословіння,
Гніздечко тепле, спокою куток...
В сім'ї вчимося ми довготерпінню,
Немає місця в ній для злих пліток.

Сім'я — це на руках мале дитятко,
Сім'я — це в домі запах пирогів,
Смачної кави не одне горнятко.
Сім'я — це вечорами мамин спів.

Сім'я — це вміння в радість обертати,
Такі невтішні, і сумні плачі.
Це втомленою часом засинати,
На рідному, надійному плечі.

Сім'я — це на Землі частинка раю,
Це той красивий, затишний Едем
Хай наші сім'ї Бог благословляє,
Хай буде в наших сім'ях Він Царем.

Наталія ЛУЦИК (МАРТИНЮК)

Що таке самотність?

Самотність — це не тоді, коли вночі прокидаєтесь від власного завивання, хоча це теж самотність. Самотність — це не тоді, коли повертаєтесь додому і все лежить, як було кинуте рік тому, хоча це теж самотність. Самотність — це не телевізор, приймач і чайник, увімкнені водночас для відчуття життя та чийось голосів, хоча це теж самотність. Це навіть не розкладачка у знайомих, суп у друзів... Це можна виправити, хоч і безнадійно. Справжня самота — коли всю ніч розмовляєте самі із собою. І вас не розуміють. Для мене самотність — це коли життя сповнене людей, а душею зачепитися нема за кого...

Михайло ЖВАНЕЦЬКИЙ

Потрібно прийняти рішення?
Задайте собі 4 важливі питання

Закінчення. Початок на стор. 1

2. Чи піде це на користь оточуючим?

«Тож тому, поки маємо час, усім робимо добро, а найбільш одновірним!» (Гал. 6:10).

«Не робіть нічого підступом або з чванливості, але в покорі майте один одного за більшого від себе» (Фил. 2:3).

Приймаючи життєві рішення, ми шукаємо вигоди для себе. Але жодне важливе рішення не відбувається у вакуумі. Ми так чи інакше впливаємо на людей, що оточують нас. Запитайте себе:

- На кого вплине моє рішення?
- Якщо я зміню роботу, у мене буде більше чи менше часу для сім'ї?
- Якщо ми переїдемо в іншу країну, як це вплине на дітей?
- Як часто вони зможуть бачитись з дідусями та бабусями?

«Як дождую й я всім у всьому, не шукаючи в тому пожитку свого, але пожитку для багатьох, щоб спаслися вони» (1 Кор.

10:33). Бог хоче благословити інших нашими добрими справами, які є результатом правильних рішень (Мт. 5:16; Еф. 2:10). Тому давайте думати про те, чи принесуть наші рішення користь іншим і чи допоможуть зміцнити їхню віру в Христа.

3. Чи принесе це користь моїй душі?

«Я — виноградина, ви — галуззя! Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви» (Ів. 15:5).

Крім користі інших людей, добре також запитати себе, чи наблизить нас прийняття рішення до Бога, джерела життя, або, навпаки, віддалить від Нього.

Ось гарне контрольне питання: «Що послужить зміцненню моїх взаємин із Богом?» Або можна поставити перед собою низку більш специфічних питань:

- Влаштувавшись на цю роботу, наскільки я зможу реалізувати себе та зміцнити слабкі сторони, на які вказав мені Бог?
- Якщо я перейду в цю церкву, чи допоможе це глибше

вивчати Біблію і бути більш постійним у молитві?

- Якщо я приєднаюся до цього служіння, чи допоможе це мені благовістити?

Рішення, які ми приймаємо щодо роботи, взаємин і навіть відпочинку, можуть погравлювати або придушувати нашу душу. Тому потрібно прагнути, щоб вони допомагали нам бути посвяченими і слухняними Богові, а також зростати духовно і бути корисними для інших (Ів. 15:5).

4. Чи буде це вкладом у вічність?

«Складайте ж собі скарби на небі, де ні міль, ні іржа їх не нищить, і де злодії до них не підкопуються та не крадуть» (Мт. 6:20).

Реальність така, що багато наших звичайних рішень ніяк не вплинуть на те, що відбуватиметься через кілька років (наприклад, що ми їмо на обід або які туфлі одягаємо на зустріч). Тому з урахуванням загальної картини світу безглуздо витрачати непропорційно велику кількість часу та енергії на ці рішення.

Не варто ображатися на образи — це те саме, що й приміряти лахміття, яке нам жбурляють.

■ ПРИТЧА

Не приміряй образу

Одна особа стала публічно ображати мудреця:

— Ти безбожник! Ти п'яниця! Мало не злодій!

У відповідь на це мудрець лише посміхнувся.

Юнак, який спостерігав цю сцену, виряджений у розкішний одяг, запитав мудреця:

— Як же ти можеш терпіти подібні образи? Невже тобі не прикро?

Мудрець знову посміхнувся. І сказав:

— Ходімо зі мною.

Юнак пішов за ним у запилену комору. Мудрець запалив скіпку і почав ритися в скрині, в якій знайшов абсолютно нікчемний дірваний халат. Кинув його юнакові й сказав:

— Приміряй, це тобі личить.

Юнак зловив халат, оглянувши його й обурився:

— Навіщо мені ці брудні обноски? Я, начебто, пристойно вдягнений, а от ти, напевно, з'їхав з глузду! — І кинув халат назад.

— Ось бачиш, — сказав мудрець, — ти не захотів приміряти лахміття. Точно так само і я не став приміряти ті брудні слова, які мені жбурнув той чоловік.

Притча про цінність душі і небезпеку легковажності

На палубі великого пароплава стояв чоловік і розважався тим, що підкидав і ловив якийсь блискучий предмет. Пасажири, дивлячись на його забаву, запитали: «Що це у вас?»

«Це — дорогоцінний алмаз, — відповів чоловік, — він становить усе моє майно, яке я продав, щоб придбати цей алмаз, ця дорогоцінність являє собою роботу всього мого

життя». «Якщо це так, — зауважив один із пасажирів, — то я на вашому місці не поведився б із ним так легковажно».

«О, підкидання для мене становить велике задоволення», — відповів чоловік і знову кинув дорогоцінний камінь у повітря.

Чи зробив пароплав поворот, чи щось інше трапилось, але чоловік не встиг підхопити алмаз і він упав у море. Робота всього життя — насилу зібране майно — все це в одну секунду

назавжди загинуло.

Читачу, ти кажеш, що нічого подібного в житті не буває, що жодна людина не була б такою дурною, але все-таки бувають такі люди.

Цей дорогоцінний алмаз — твоя душа, з якою ти проводиш легковажну гру. Якщо ти втратив душу — втратив усе. Якщо ти втратиш будь-що інше, то це можна замінити, принаймні в більшості випадків. Але втрата душі незамінна. Душу втратив — усе втратив.

Тим не менш, деякі рішення, які здаються не особливо важливими, можуть мати серйозні наслідки. Замислимося, наприклад: як ми розпоряджаємось часом і скільки його витрачаємо на взаємини, які мають вічне значення — з Богом, сім'єю, церквою чи ненаверненими людьми? Або наскільки добре ми дбаємо про своє тіло, щоб бути більш ефективними в Божій справі? Чи розумні ми у своїх словах, чи виявляється в них наша турбота про людей і, найголовніше, чи звучить у них Євангеліє?

Отже, нам потрібно частіше зупинятися і розмірковувати над найважливішим питанням:

- Чи вплине прийняте рішення на наше чи чийсь майбутнє у вічності?

Не треба боятися, що ми можемо прийняти неправильне рішення. Якщо ми діти Божі, то можемо поклястися на те, що Небесний Отець дасть мудрість тим, хто просить у Нього (Як. 1:5), і Він має керівництво над усім, що відбувається в нашому житті. Бог тримає у Своїх руках увесь світ, і жодні наші помилки не порушать Його плани (Йов 42:2).

Якщо вам потрібно прийняти важливе рішення, приділіть час, щоб принести своє питання і самих себе до Бога (Який вже знає результат), прислухайтеся до Нього і довірте своє рішення Тому, Хто піклується про вас.

Шукайте Його в кожному рішенні. Це найкраще, що ви можете зробити в будь-якій ситуації.

Сара ЦО

Дитяча сторінка

У Батька на руках

Хлопчик намагався підійнятися високим кам'янистим схилом. Він знав, що там, нагорі, стоїть дім, де тепло, де є світло, їжа. Там затишно й безпечно. Там на нього чекає батько. Хлопчик дуже шкодував, що не послухався тата й утік так далеко від дому.

Він дерся вгору, падав. Його ноги й руки були подряпані. Хлопчик змерз, утомився й нарешті зрозумів, що ніколи не зможе видертися на цю гору. Він заплакав і у відчаї почав кликати батька.

Батько почув голос сина, спустився вниз, узяв хлопчика на руки й почав підійматися на гору. Хлопчик зігрівся, за-

спокоївся, а потім спитав у батька:

— Ти пробачив мені, що я пішов сам, без тебе?

— Так, пробачив, — відповів батько.

— Я ніколи більше не піду від тебе. Ми завжди будемо разом. Я буду хорошим.

Батько підіймався кам'янистим схилом дедалі вище.

Хлопчик поглянув на темні навислі скелі, і йому знову стало страшно:

— Я боюся.

— Я міцно тримаю тебе, — відповів батько.

— А ти не випустиш мене? — запитав син.

— Ніколи!

— А тобі не важко?

— Ні.

— Я хочу допомогти тобі нести мене, — сказав хлопчик.

— Спробуй, — відповів батько.

— Я казатиму тобі, куди йти.

— Але я сам знаю дорогу.

— Я підстрибуватиму в такт твоїм крокам, — запропонував син.

— Цим ти мені більше заважатимеш, ніж допомагатимеш, — заперечив батько.

— Я перебиратиму ногами, ніби також іду, — сказав хлопчик.

— Така допомога більше схожа на обман.

— Опуст мене на землю, я піду сам.

Батько поставив сина на ноги, проте хлопчик одразу ж послізнувся й ледь не впав. Батько встиг підхопити його:

— Ти не здолаєш цей схил.

— Але що я можу зробити, щоб тобі було легше нести мене?

— Подумай, — тихо промовив батько.

— Я не знаю, — заплакав хлопчик.

Батько, із сином на руках, продовжував підійматися угору. Хлопчик подивився в очі батькові і промовив:

— Я так тебе люблю!

— Дякую, це та допомога, якої я потребу.

Ісус зробив усе задля того, аби ми були щасливі. Якщо ти прийняв Його у своє серце, Він обов'язково доведе тебе до тих світлих осель, де ти навіки будеш із Ним. Ми нічого не можемо додати до того, що зробив для нас Ісус Христос. Ми можемо тільки дякувати Йому та любити Його.

Олена МІКУЛА

Носові отвори сокола

Усі види соколів мають невеликий конус усередині кожного носового отвору, який дозволяє їм дихати на швидкості триста кілометрів на годину.

Як може дихати птах, коли летить зі швидкістю 320 км на годину?

При такій швидкості маленькі носові отвори на їхніх дзьобах не здатні поглинати повітря, оскільки навколо них утворюється плівка газоподібної рідини, яка покриває ці отвори.

В цих умовах їм дуже важко дихати. З такою проблемою зіткнулися і перші літаки з реактивними двигунами. При досягненні певної швидкості, повітряний потік розділявся на дві зовнішні плівки, щоб більше не потрапляти в двигуни.

Проте всі види соколів – найшвидших з усіх хижих птахів – мають невеликий конус усередині кожного носового отвору, який дозволяє їм дихати на швидкості триста кілометрів на годину.

Ці конічні структури запобігають утворенню повітряних блоків у носових отворах і забезпечують достатній тиск, щоб повітря могло проникати в легені тварини, не завдаючи їм шкоди.

Наука, яка вивчає живі організми з метою розуміння та застосування природних рішень людських проблем, відома як біоміметика.

Молитва

Благослови мій сон від вечора й до рану,
У сні мене й на мить не залиши,
І життєдайну влий у тіло прану,
Дай спокій і наснагу для душі.

Благослови зорю і мій новий світанок,
Зір проясни, зроби гострішим слух,
Дай усміх на уста, щоб привітати ранок,
Прости усі гріхи і укріпи мій дух.

Благослови мій день і дай мені роботи,
І задум кожен мій, і вчинок освяти,
Пошли мені нові тяжкі турботи
І сили дай, щоб зло перемогти.

Благослови мою годину вечорову,
Прийми любов мою, молитву у віршах,
Нехай наступний день Тобою буде повен,
Допоможи мені і освяти мій шлях!

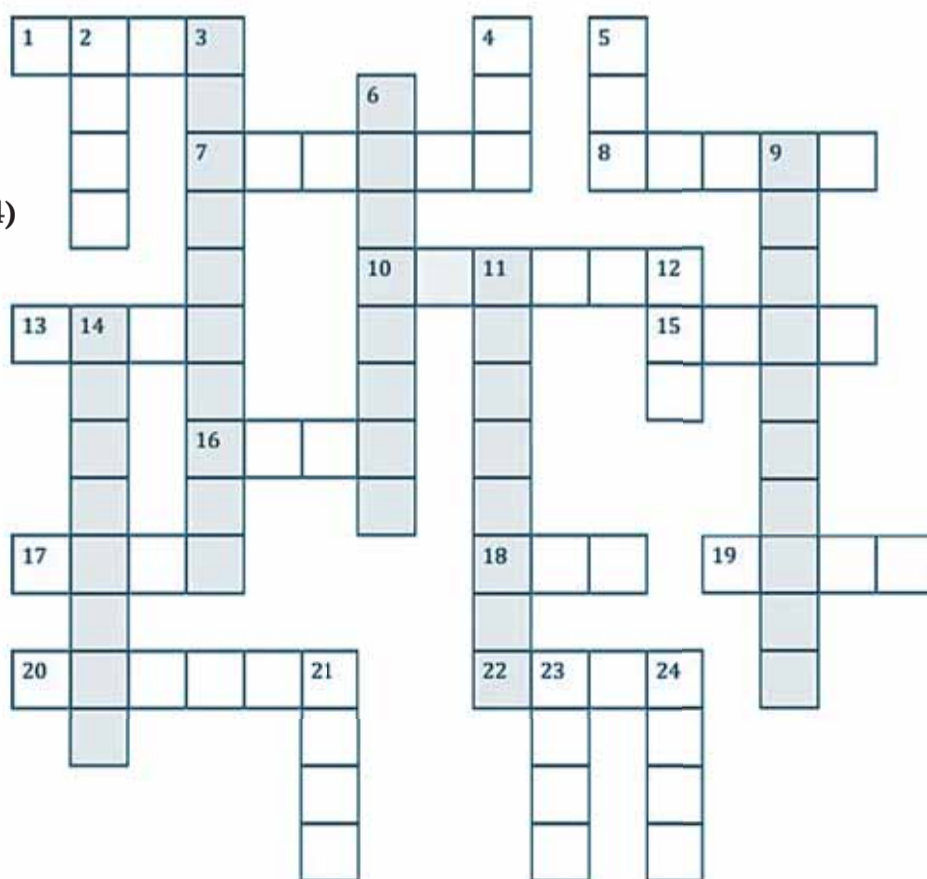
Розгадай кросворд, який склала Ельвіра Цорн. Правильно відповівши на запитання, ти зможеш прочитати у стовпчиках по вертикалі (номери 3, 6, 9, 11, 14) п'ять рис Ісуса Христа.

По горизонталі:

- Перший чоловік на землі.
- Суддя Ізраїлю, який переміг мідянців.
- Другий син Адама та Єви.
- «Я — _____ добрий».
- Улюблений учень Ісуса.
- Чоловік Вірсавії.
- Велетень серед звірів.
- «Ви — _____ землі».
- Він збудував ковчег.
- Ім'я воєначальника Навина.
- Нею стріляють із лука.
- Годівничка для свійських тварин.

По вертикалі:

- Дочка Якова та Лії (Бут. 34:1).
- «Отець, _____ і Дух Святий».
- Перша жінка.
- Невістка Ноемі, яка пішла за нею в Ізраїль.
- Мати Самуїла.
- Товариш Павла.
- Мати Ізмаїла.

Підготувала Ірина Геніш

І. КОВАЛЕНКО

Прекрасні межі життя

Святий чоловік Божий наприкінці свого життя сказав такі слова: «Межі мої пролягли в найкращих місцях, і спадщина моя приемле для мене» (Пс.15:6)

Не всі люди задоволені своєю долею. Багато таких, в яких сподівання і очікування від життя не здійснилися. Є різні причини, чому так. Хоча одна з найпоширеніших причин — занадто великі були сподівання.

Давид задоволений своїм життям. Він вважає, що воно у нього склалося прекрасно. Чи було воно легким? Ні. Чи було воно безгрішним? Теж ні. Тоді чому він стверджує, що «межі його пройшли прекрасними місцями»? Що потрібно, щоб і наше життя стало таким пре-

красним? Дивимось на контекст його слів. Щоб не помилитися з контекстом і точно знати про що саме казав Давид, звіримо його слова в декількох перекладах.

1) Молитва і на дія на Бога. «Бережи мене, Боже, бо на Тебе покладаю надію!» (вірш 1);

2) Бог є найбільшою цінністю для людини. Або знання про Бога і віра в Бога є найбільшим скарбом для людини. «Я сказав Господові: «Ти — Господь мій, добро моє — ніщо без Тебе!» (вірш 2). Інші пер. «добро Моє тільки в Тобі», «крім Тебе немає в Мене блага», «мого добра Ти не потребуєш. «Нехай Господь буде розкіш Твоя і в

сповнить тобі твого серця бажання» (Пс.37:4);

3) Любов до товариства святих. «До святих, які на землі, вельми сильне до них усе жадання моє!» (вірш 3). Справді, оточення впливає на твоє життя. В народі кажуть: З ким поведешся, від того й наберешся. Погане товариство псує добрі звичаї. Ви чули свідчення людей, які опинилися на дні життя — в багатьох типовий початок: в підлітковому чи молодому віці зв'язалися з нехорошою компанією — наркотики, гуляння, крадіжки, хуліганство. І життя пішло напереверт. Нехай наші друзі, де ми проводимо час, з ким ділимося усім сокровенним, проблемами, бажаннями

будуть святі, шляхетні люди. Життя буде прекрасним!

4) Відсторонення від злих доріг. «Нехай примножуються скорботи для тих, хто поспішає до бога чужого; я не зроблю їм кривавих узливань і не пом'яну імен їхніх устами своїми!» (вірш 4). Спрощений переклад може звучати так: «А хто богів шукає інших, зазнає той тяжких страждань. Мені не по дорозі з ними...» (пер. УМТ). Злі дороги, буває, нас приваблюють. Вони ледь не спонусили Асафа. «Блаженна людина, яка не ходить на раду нечестивих, і не сидить у зборищі злорічків» (Пс.1:1).

5) Віра в те, що доля людини від Господа. «Гос-

подь — частка спадку мого та чаші моєї. Ти тримаєш жереб мій!» (вірш 5). «Моє майбутнє у Твоїх руках» (пер. УМТ)

6) Вміння дякувати і навчатися від Господа (піддаватися навчанню). «Благословляти Господа, Який наставляє мене; навіть вночі навчають мене нутрощі мої» (вірш 7). Дякуйте Господу, благословляйте Його і це повернеться благословінням у ваше життя.

7) Вміння сприймати події через призму вчення Христового. «Завжди бачу я Господа перед собою, бо Він по правиці моїй, — і я не похитнуся! Через те радіє серце моє й веселиться душа моя, і тіло моє спочиває безпечно!» (вірш 8-9). В будь-яких обставинах зумій бачити Христа. Війна, землетруси, пандемії, гоніння, політичний чи економічний неспокій — Христос все рівно перед очима. І тоді наше сприйняття життя буде відрізнятися від інших людей.

Тоді радіє серце, веселиться душа, і ти в безпеці.

8) Наявність надії на вічне життя. Без цієї надії рано чи пізно життя втратить привабливість. Навіть маючи всі блага землі. Бо людина розуміє, що вона з кожним днем наближається до смерті. Все треба буде залишити. Це печаль, це привід тривожитися. Але віруючі люди мають надію на вічне життя: «Ти не залишиш душі моєї в шеоли та не допустиш... побачити тління» (вірш 10). І ця надія дає радість.

9) Життя в Божій присутності. «Ти покажеш мені дорогу життя: повнота радості у Твоїй присутності, блаженство у правиці Твоїй повік!» (вірш 11). Біблія пропонує нам «повноту радості», «життя з надлишком», «надзвичайне життя». Воно — у Божій присутності.

Живучи за таким принципом, наші життєві межі пройдуть прекрасними місцями!

Олександр ГЕНІШ

УВУЗЬКИХ ПОХМУРИХ коридорах великої кам'яної казарми у Бремені 13 листопада 1950 стояла мовчазна черга. Тут були українці, поляки, чехи, естонці, латиші — словом, люди «дванадцяти мов». Тут були літні та юні, чоловіки та жінки, підлітки та діти. Черга просувалася швидко, жваво працювала канцелярія. Тривала остання перевірка для переселення до Америки.

Нас усіх уже опитали й перевірили набагато глибше та ширше, ніж у радянських анкетах: підраховували зуби, перевірили кров, виявили спорідненість, національність, походження тощо. А завтра вже на пароплав.

Невелика група християн євангельського сповідання скористалася цією нагодою, щоб кожному, хто вирушає в далекую дорогу, вручити Євангеліє рідною мовою. Біля вихідних дверей, наприкінці черги, були два столи з книгами та брошурами. Кожен, хто отримав номер на пароплав, підходив до нашого столу з радісним обличчям.

Ми запитували німецькою:

— Якою мовою ви говорите? — І, отримавши відповідь, давали кілька брошур зі словами: — Ось вам у дорогу для корисного читання. Обов'язково прочитайте! Це важливо для вас. А Євангеліє не бажаете?

— Так, прошу, якщо можна.

Коли всі запаси літератури добигли кінця й на наших столах майже нічого не залишилося, раптом розчахнулися двері й на порозі з'явився ксьондз. Він жбурнув кілька Євангелій до моїх ніг і рішуче наблизився. Обличчя його викривила злоба, невеликі припухлі очі від гніву налилися кров'ю, руки тремтіли.

— Хто вам дозволив роздавати ці комуністичні книжки? Це московська пропаганда!

— Ні, це не московська пропаганда, а Євангеліє Господа нашого Ісуса Христа.

— Ви безбожники! — шаленів ксьондз, за спиною якого стояв поліцейський. — Хто вам дозволив це робити?

— Начальник табору, — відповів я і назвав його ім'я.

— Гаразд, — сказав поліцейський, звертаючись до ксьондза, — ходімо, дізнаємося...

Маленький товстенький чоловічок обернувся нібито по команді й, мелькаючи накрохмаленим коміром на тлі товстої почервонілої шиї, загубився в допитливому натовпі. Більше його не бачили.

Але за хвилину до столу підійшов чорнявий хлопець і недбало кинув на стіл Євангеліє, яке ми щойно йому дали.

Останній поклик

— Фанатики! Забиваєте людям голови, — гнівно пробурчав він.

Я подивився на цього парубка з гарними рисами обличчя, і почуття глибокого жалю наповнило моє серце.

Уранці вогні в барачному гуртожитку спалахнули раніше, ніж зазвичай: люди готувалися на пароплав. У всіх настрій обнадійливий, веселий: попереду чекала багата Америка.

Збираючись у далекую дорогу, емігранти викидали непотрібні речі в бочки, виставлені в коридорах. У приміщенні лунали жваві голоси, усюди грюкали дверима, люди вирушали з валізами.

Я залишав барак останнім. Серед старого зношеного взуття, розбитих чашок, закопчених каструль, наганків та іншого домашнього начиння, викинутого через непотрібність, я побачив декілька нових Євангелій. Це були книги, які лише вчора ми роздавали людям.

Важко усвідомлювати, що багато людей настільки нешанобливі до Слова Божого, що так сміливо й ризиковано відкидають Його поклик.

Я підняв книги й узяв їх на пароплав. Знав, що знадобляться.

На подвір'ї табору я розповів про це знайомому літераторові.

— Нудна ця книга — Євангеліє... Читав колись. Вигадки все те, — промовив він. — Але в Бога я вірю. Я ж не безбожник.

— Звідки ми знаємо про Бога,

якщо не з Євангелія? — здивувався я.

— А що треба знати про Бога? Визнавати Його можна і без Євангелія.

— Річ не у визнанні. Повірити треба і прийняти Христа як Спасителя, — говорив я дорогою до пароплава.

— Як на мене, то краще раз побачити, ніж сто разів повірити. Більше користі. Навіщо вірити, коли нічого не видно? — рішучим тоном відповів літератор.

— А як бачити, якщо очі заплісують? — запитав я.

— Ну, це вже, скажімо, не так...

Очі в мене орлині. Політичних пройдисвітів наскрізь бачу, — не без гордості закінчив літератор і одразу ж переключився на свою улюблену тему про націоналістів.

І ось 14 листопада в темну, непроглядну ніч пароплав «Генерал Гаррі Тейлор» потужно здригнувся, глухо загудів і, помітно погойдуючи наші койки, відшвартувався, взявши курс на Америку.

Уранці, під час проходу Ламаншем, пароплав відчайдушно гоїдало. Листопад — складний місяць для плавання. Ішов сильний дощ, рвучкий вітер не давав відчинити двері, щоб вийти на палубу.

Високі морські хвилі здіймалися стіною, били в корабель, кидаючи його мов тріску. Багато хто захворів на морську хворобу: сидів на сходах з білими мішечками напоготові. Мене

неабияк нудило. Насилу я вибрався на палубу, яну для безпеки обтягнули канатом. Хотів подихати свіжим морським повітрям. Назустріч мені, згинаючись під сильним вітром, два матроси поспішно несли ноші. Я пішов за ними. Біля корми стояло кілька пасажирів і еміграційний чиновник, а на підлозі горілиць лежав чоловік. Я глянув на нього, і небувале хвилювання охопило мене з голови до ніг. Це був той самий хлопець, який лише два дні тому у Бремені не схотів мати Євангеліє, жбурнувши його на стіл. Вузький гарний рот був напіврозкритий, наче він хотів щось сказати, помутнілі очі — розплющені. Мокрий поривчастий вітер недбало тріпав його густе чорне волосся.

Незабаром ми довідалися про нещастя, яке сталося на пароплаві. Молодий пасажир, страждаючи на морську хворобу, вийшов уранці на палубу. Проголюючись, він послизнувся і від сильного пориву вітру впав навзаки, ударившись головою об залізні ґрати. Матроси знайшли його вже мертвим.

Удень я зустрів у ідальні літератора. Він із з апетитом, і я заздрив йому. Морська хвороба оминула чоловіка.

— Ось вам тема для правдивої розповіді, — сказав я і нагадав йому про фатальну смерть молодого пасажира, на якого, як говорили його друзі, у Чикаго чекала наречена.

— Я не люблю таких тем, — пробурчав літератор. Він явно був не в

гуморі.

Наступного дня еміграційні чиновники дозволили провести євангелізаційне зібрання. У великій залі пароплавного клубу зібралися люди. Літератора не було, хоч я його запрошував.

Після обіду вітер був помірним. Уперше ми бачили над океаном велике червоне сонце. Невгамовно кричали ненажерливі чайки. Біля бортів стояло безліч пасажирів.

Раптом на палубі з'явилися матроси, одягнені в парадну форму. Мотори різко перейшли на тихі оберти, корабель майже не рухався.

— Що це означає? — запитав я сусіда.

— А ти хіба не знаєш? Похорон. Ходімо ближче, подивимось...

Тіло нещасного хлопця, зашите в мішок, підняли на палубу. До нього прив'язали цементну брилу для ваги. На борту закріпили спеціальну дошку.

Прийшов капелан — молодий серйозний американець. Він розгорнув Євангеліє і почав читати: «Блаженний і святий, хто має частку в першому воскресінні!

Над ними друга смерть не матиме влади... І дало море мертвих, що в ньому, і смерть і ад дали мертвих, що в них, — і суджено їх згідно з їхніми вчинками» (Об. 20:6, 13).

Я роззирнувся. Поблизу стояв літератор. Слухаючи капелана, він проринув у глибокі роздуми.

Усе стихло. Тільки легкий вітерець тріпав зоряний американський прапор, здійснений над тілом, і ледь чути поскрипували снасті.

Потім пролунала команда. Безшумно ковзнув по дошці білий мішок і, важко гупнувши об воду, обдав величкими бризками борт судна. Знову заревіли машини, і, набираючи швидкість, корабель продовжив шлях, залишаючи по собі бурхливий пінний слід.

Уже було темно, коли в натовпі, що безцільно снував по палубі, я помітив літератора.

— Ви знаєте, — сказав він, — після сьогоднішньої події в мене зник інтерес до політики. Напевно, я змінив курс. Час і про душу подумати...

— Бог вам у поміч, — промовив я, не приховуючи радості. — Будете щасливі. Не пошкодуєте.

— До речі, чи не маєте ви зайвого Євангелія? — трохи зніяковіло запитав літератор наприкінці розмови. — Мені треба дещо подивитися.

Він охоче прийняв Новий Заповіт — той самий, який я знайшов серед сміття у бременському гуртожитку. Гадаю, чоловік зберігає його й понині.

Микола ВОДНЕВСЬКИЙ

Коли тебе вкусила репутаційна змія

АПОСТОЛ ПАВЛО плив в Рим, щоб захищати свою справу перед судом Кесаря. На дорозі до Риму з їхнім кораблем трапилася аварія, й опинилися на острові Меліт (сучасна Мальта). Мешканці острову проявили неабияку гостинність до всіх, хто потерпів від цієї морської трагедії. Вони розпалили вогонь, щоб зігріти апостола Павла та усіх його супутників. Навколо вогнища зібрався натовп, люди спілкувалися один з одним. У цей час Павло узяв обережок дров, щоб підкинути до вогнища — і тут вчепилася йому отруйна зміюка та й по-

висла, на очах у всіх людей, йому на руці. Коли ж мешканці це угледіли, почали говорити один одному: *«Левно цей чоловік душогуба, що йому, від моря врятованому, Помста жити не дозволила!»* (Дії.28:4). Павло ж струсив ту змію, вона впала у вогонь, а він, як ні в чому не бувало, продовжив спілкування. Мешканці чекали коли той впаде, опухнувши від зміїної отрути, однак Павло продовжував у супереч їхнім очікуванням жити. *«Коли ж довго чекали того та побачили, що ніякого лиха не сталося з ним, думку змінили й казали, що він бог...»* (Дії.28:6).

Ось така трапилася історія

з Павлом на острові Мальти, де думка про нього змінилася від душогуба, достойного смертельної кари, до бога достойного поклоніння.

Про що ця історія говорить сьогодні мені? Суспільна думка про нас може змінюватися в залежності від змії, яка повисла на нашій руці: коли вона вчепилася і висить — одна думка; коли ми її стряхнули і вона впала у вогонь — інша. Чи варто в такому разі на неї оглядатися? Коли вчепилася до нас умовна гадюка і кусає нас, завдаючи нам болю й отруюючи наше життя і репутацію, суспільна думка у цей час може бути приблизно такою

самою, як у випадку з апостолом Павлом, коли до нього під час того, як він брав дрова, щоб підкинути у вогонь, вчепилася зміюка. Однак апостол Павло продовжував жити, як ні в чому не бувало, напевно, спираючись на обітницю Христа, що ані змії, ані скорпіони, ані отрута вас не візьме під час того, як будете займатися справою Царства Божого (Мр. 16). І коли мешканці побачили, що Павло таки не впав за мертво, змінили думку і казали що він бог... (Дії 28,6).

З того часу не змінилося нічого, суспільна думка і сьогодні працює майже по тим самим лекалам: то вона опускає нас до рівня злочинця гідного покарання, то піднімає до рівня богів з відповідною пошаною. І перше, і друге — завжди крайнощі суспільної думки про нас, але і те, і інше нам прийде пережити, коли ми маємо справу з публічністю чи суспільною думкою про нас. Тому не варто жити орієнтованими лише на суспільну думку про нас, бо вона перемінлива. З іншого ж боку, суспільна думка про нас може змінитися у відповідності до зміюки на нашій руці: поки вона висить і кусає нас — думка суспільства буде нас розпінати і чекати, коли ми мертвим впаде-

мо; коли ж ми стряхнемо її і вона впаде у вогонь, а ми продовжимо усупереч всьому жити — нам можуть стати співати хвалебних пісень...

Не спішіть падати у відчай, коли про вас плетуть плітки чи невірні судять про проблеми, які ви переживаєте. Не пройде й багато часу, як на ваше ім'я почнуть складати хвалебних пісень, однак не закохуйтеся і в це, бо від «Осанна» до «Розпни» всього декілька кварталів.

Ще один урок, який я за своєї цієї історії. Якщо твоя мотивація чиста, ім'я християнина не заплямоване, то ні одна зміюка не завдасть тобі шкоди в кінцевому рахунку. Так, якась умовна зміюка може вчепитися в тебе зубами і навіть впустити в тебе своєї отрути, завдати тобі болю і неприємностей. Однак, вона не зможе тебе вбити, чи зруйнувати те, над чим ти тяжко працював, якщо та змія не особистий твій гріх. Чим більш ти невинний до того, як вчепилася в тебе зміюка, тим сильніше ти зможеш нанести для неї потрясіння; чим більше ти віриш в Ісуса Христа, тим менш всілякі змії, скорпіони і тому подібні гади, зможуть нанести тобі шкоди. Ми захищені у Христі, Христом і для Христа!

Андрій ЗАХАРОВ

Єство має бути змінене

«Отже, одягніться, як вибрані Божі, святі та улюблені, у єство милосердя, добродушності, смиренності, лагідності, довготерпіння, будучи поблажливі один до одного та прощаючи взаємно, якщо хто на кого має образу: як і Христос простив вам, так і ви. Але понад усе це одягніться у любов, яка є з'єднувальною силою досконалості і мир Божий нехай панує в серцях ваших, до якого й були ви покликані в одному Тілі; і вдячними будьте» (Кол.3:13-15)

Ці слова написані до церкви. Через те, що тут написано має пройти кожен. А написано тут ось про що: після того, як ви воскресли з Христом, у вас має змінитися напрям життя (жити небесами). Також у вас має змінитися єство. Треба умертвити земні члени (гріхи), скинути образ ветхого людини і одягнутися у нову, «яка оновлюється у пізнанні за образом Того, Хто її створив» (вірш 10).

Після таких сказаних слів, ап. Павло розшифровує, у що саме треба одягнутися. Причому, не маску одягнути, не тимчасовий одяг. А мова йде про єство, або серце — як сказано в пер. Хоменка. Єство — це природа, натура, суть, зміст. Насправді, серйозний виклик і задача стоїть перед кожним із нас. Треба, щоб відбулася зміна природи, суті твоєї і моєї, природи. В принципі, це одна з головних подій має бути в житті. Це щось дуже важливе. Не треба нагадувати, що собою представляє стара гріховна природа. Вона успадковується. Хоча дехто не згідний: невже навіть діти мають гріховну природу?

Приклад. Сидять двоє дітей, хлопчик і дівчинка, за одним столом. Батьки приносять торт і дають хлопчику один кусочок, а дівчинці — два. Той, кому дали один, розплакався, почав кричати. Тоді батьки поміняли тарілки місцями. Вже у хлопця два куски, а у дівчинки — один. І що ви думаєте? Тепер розплакалася дівчинка. Батьки питають: чого ти плачеш? Вона каже: це несправедливо! І тоді батьки говорять їй: а чого ти не плакала тоді, коли в тебе було два куски, а в твого братика — один. Адже це теж було несправедливо.

Питання до всіх: чому на однакову ситуацію вони відреагували по-різному? Чому ми на однакову ситуацію реагуємо по-різному: як тільки нас стосується, як тільки не так поступили з нами чи з нашими дітьми, ми тут же даємо про себе знати! Бо це егоїзм, це стара природа.

Ми любимо себе. І найперше на фотографії ми шукаємо себе улюблену чи улюбленого. Фотографія найкраща та, де ми гарно вийшли (хай хоч всі там із закритими очима сидять). А якщо ми на ній не гарно вийшли, то навіть якщо всі інші гарні на ній, фотографія не вдала.

Єство має бути змінене! Риси цієї природи: милосердя, добродушність, смиренність, лагідність, довготерпіння, поблажливості, прощення. Тільки не плачемо: не намагатися виглядати так, а бути по природі такими.

А понад усе зодягніться в любов. Як виглядає одяг любові: *«Любов довготерпить, милосердствує, любов не заздрить, любов не величається, не гордиться, не безчинствує, не шукає свого, не дратується, не замислює зла, не радіє неправді, а співрадіє істині; усе покриває, усьому вірить, на все надіється, все пер-*

еносить. Любов ніколи не перестає, хоч і пророцтва припиняться» (1 Кор.13:4-7)

Любов — це союз досконалості, з'єднувальною силою. Любов — це сила, яка довержує разом, поєднує.

І це зрозуміло, що відносини між людьми, в церкві, мають будуватися на любові. А на чому взагалі можуть будуватися відносини? Крайня ступінь — це коли відносини будують на ненависті. Останнім часом набув поширення чомусь такий підхід, коли відносини будуються на недовірі, підозрі. З людиною ви ще не знайомі, а вона вже підсвідомо очікує, що ви щось хочете від неї, хочете обманути, використати.

В інтернеті є маса таких соціальних роликів — коли перехожим пропонують щось отримати безкоштовно. Людей це насторожує. Вони намагаються зловити в чому обман. Навіть коли просто підходять до людини познайомитися, люди відразу роблять крон назад, міцніше тримають телефон і гаманець... Настороженість потрібна. Але це показує, підхід, який ми кладемо в основу знайомства.

І прокиає це в церкву. Одне одного підозрюють, вишукують якийсь промах, осуджують... Поклади в основу довіру. Повір людині. Любов вірить.

Христос коли нас вибрав і покликав, то Він довірив нам. Навіть авансом дав цю довіру, знаючи наперед, що ми там і там згрішимо... Навіть зараз Бог нам довіряє. Ми падаємо, відступаємо, і коли приходимо з поканням, Він не підозрює нас, а чи не зробимо ми цей гріх знову в майбутньому. Може і зробимо, і Бог це знає, але Він прощає, піднімає і вірить нам. Бог нам вірить. Він вірить,

що ми зробимо те, що обіцяємо; Він бачить нас в Царстві! Як не вистачає цієї довіри між нами... Бачити хороше, вірити, що ця людина здатна на хороше.

Одного разу фарисей запитали Ісуса, коли прийде Царство Боже? Ісус відповів так: *«Не приходить Царство Боже так, щоб можна було бачити його очима. І не скажуть: «Ось тут!» або: «Ось там!».* Бо Царство Боже всередині вас! (Лк.17:20,21). Читаючи Біблію, я зупинився на цій фразі. Царство Боже всередині вас! Якщо поглянути на значення слова «всередині», то воно має ще такі значення: в, між, серед. Тобто можна сказати так:

Царство Боже у вас (у ваших серцях, думках, розумі). У вас думки такі як в Христі Ісусі, у вас бажання виконувати волю Божу в досконалості (як вона виконується на небі), свято жити і т.д.;

Царство Боже серед вас (ваша церква має являти в собі образ Божого Царства). В Божому Царстві люди житимуть за тими ж законами, за якими нині живе церква. Часто Христос казав учням: у світі так прийнято, а у вас нехай буде ось так.

Духовна людина — це представник, громадянин Царства. Ви відчуєте таку людину. Вона ніколи не ображатиме, не наживатиметься на вас, вислухає, помолиться, якщо треба, то заплаче і посміється з вами. Від неї чути лагідність, вона випромінює добро, мир.

Над такими людьми вже була звершена велика Божья робота, і самі вони добряче попрацювали над собою. Вони умертвили свої земні члени, скинули образ ветхого людини і одягнулися у нову. У цих людей нове єство. Вони непопулярні нині (їхні висоти займають часто нагліші, хитріші), але їхнє Царство Небесне. Тому вони і спокійні...

Зодягнімося в чесноти Божого Царства. Проявляймо вже і тут Царство Христа. АЙ прийде ця переміна.

t.me/genish_blogspot/

Дії Апостолів 9 Розділ

¹ А Савл, ще дишучи грізною й убивством на учнів Господніх, приступивши до первосвященника, ² попросив від нього листи у Дамаск синагогам, щоб, коли знайде яких чоловіків та жінок, що тієї дороги вони, то зв'язати й привести до Єрусалиму. ³ А коли він шов й наближався до Дамаску, то ось нагло осяяло світло із неба його, ⁴ а він повалився на землю, і голос почув, що йому говорив: Савле, Савле, чому ти Мене переслідуєш? ⁵ А він запитав: Хто Ти, Пане? А Той: Я Ісус, що Йою переслідуєш ти. Трудно тобі бити ногою колючку! ⁶ А він, затрусившись та налякавшись, каже: Чого, Господи, хочеш, щоб я вчинив? А до нього Господь: Уставай, та до міста подайся, а там тобі скажуть, що маєш робити! ⁷ А люди, що йшли з ним, онімлі стояли, бо вони чули голос, та нікого не бачили. ⁸ Тоді Савл підвівся з землі, і хоч очі розплющені мав, нікого не бачив... І за руку його повели й привели до Дамаску. ⁹ Три дні невидючий він був, і не їв, і не пив.

¹⁰ А в Дамаску був учень один, на ім'я Ананій. І Господь у видінні промовив до нього: Ананій! А він відказав: Ось я, Господи! ¹¹ Господь же до нього: Устань, і іди на вулицю, що Простою зветься, і пошукай в домі Юдовім Савла на ім'я Ананій, тарсянина, ось бо він молиться, ¹² і мужа в видінні він бачив, на ім'я Ананій, що до нього прийшов і руку на його поклав, щоб став він видючий... ¹³ Відповів же Ананій: Чув я, Господи, від багатьох про цього чоловіка, скільки зла він учинив в Єрусалимі святим Твоїм! ¹⁴ І тут має владу від первосвященників, щоб зв'язати усіх, хто кличе ім'я Твоє. ¹⁵ І промовив до нього Господь: Іди, бо для Мене посудина вибрана він, щоб носити ім'я Моє перед народами, і царями, і синами Ізраїля. ¹⁶ Бо Я покажу йому, скільки має він вертєпні за ім'я Моє. ¹⁷ І Ананій пішов, і до дому ввійшов, і руки поклавши на нього, промовив: Савле брате, Господь Ісус, що з'явився тобі на дорозі, якою ти йшов, послав ось мене, щоб став ти видючий, і наповнив Духа Святого! ¹⁸ І хвилі тієї відпала з очей його ніби луска, і зараз видючий він став... І, вставши, охристівся, ¹⁹ і, прийнявши поживу, на силах зміцнів.

²⁰ І він зараз зачав у синагогах звіщати про Ісуса, що Він Божий Син, ²¹ дивом усі дивувалися, хто чув, і говорили: Хіба це не той, що переслідував в Єрусалимі визнаючих цього ім'я, та й суди не на те він прибув, щоб отих пов'язати й привести до первосвященників? ²² А Савл ще більше зміцнявся, і непокоїв юдеїв, що в Дамаску жили, удоводнюючи, що Той то Христос.

²³ А як часу минуло доволі, юдеї змовилися його вбити, ²⁴ та Савлові стала відома їхня змова. А вони день і ніч чатували в воротах, щоб убити його. ²⁵ Тому учні забрали його вночі, та й із муру спустили в коши.

²⁶ А коли він до Єрусалиму прибув, то силкувався пристати до учнів, та його всі лякалися, не вірячи, що він учень. ²⁷ Варнава тоді взяв його та й привів до апостолів, і їм розповів, як дорогою той бачив Господа, і як він йому промовляв, і як сміливо навчав у Дамаску в Ісусове Ім'я. ²⁸ І він із ними входив і виходив до Єрусалиму, і відважно звівся в ім'я Господа. ²⁹ Він також розмовляв й сперечався з огреченими, а вони намагалися вбити його. ³⁰ Тому браття, довідавшись, відвели його до Кесарії, і до Тарсу його відіслали.

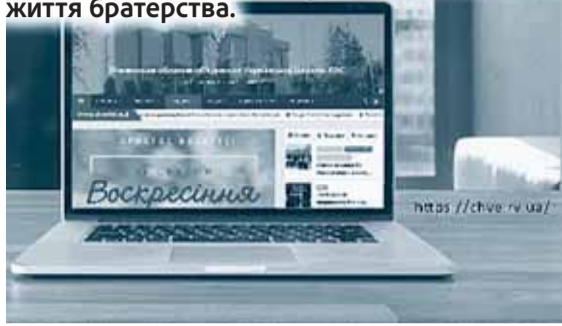
³¹ А Церква по всій Юдеї, і Галілеї, і Самарії мала мир, будуючись і ходячи в страхі Господньому, і словнялася віткою Духа Святого.

³² І сталося, як Петро всіх обходив, то прибув і до святих, що мешкали в Лідді. ³³ Знайшов же він там чоловіка одного, на ім'я Еней, що на ліжку лежав вісім років, він розслаблений був. ³⁴ І промовив до нього Петро: Енею, тебе вздоровляє Ісус Христос. Уставай, і постели собі сам! І той зараз устав... ³⁵ І його оглядали усі, хто мешкав у Лідді й Сароні, які навернулися до Господа.

³⁶ А в Йоппії була одна учениця, на ім'я Тавіта, що в перекладі Сарною зветься. Вона повна була добрих вчинків та милостині, що чинила. ³⁷ І трапилася тими днями, що вона занедужала й умерла. Обмили ж її й поклали в горниці. ³⁸ А що Лідда лежить недалеко Йоппії, то учні, прочувши, що в ній пробував Петро, послали до нього двох мужів, і благали: Не гайся прибути до нас! ³⁹ І, вставши Петро, пішов із ними. А коли він прибув, то ввели його в горниці. І обступили його всі вдовиці, плачучи та показуючи йому сукні й плащі, що їх Сарна робила, як із ними була. ⁴⁰ Петро ж із кімнати всіх випровадив, і, ставши навколещи, помолвився, і звернувшись до тіла, промовив: Тавіто, вставай! А вона свої очі розплющила, і сіла, уздрівши Петра. ⁴¹ Він же руку подав їй, і підвів її, і закликав святих і вдовиць, та й поставив живую її. ⁴² А це стало відоме по цілій Йоппії, і багато-хто в Господа ввірували. ⁴³ І сталося, що він багато днів пробував у Йоппії, в одного гарбарника Симона.

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЕ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширює-

ся, розроблюються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні нови-

ни за різними категоріями (новини світу, України, Рівненщини) та відділами (місіонерського, молодіжного, освіти, благовістя, добротності та ін.). У розділі «Про нас» читачі мають змогу ознайомитися з віровченням Церкви, історичною довідкою братерства, складом обласної ради). У розділі «Медіа» доступні електронні версії газети «За віру Євангельську», відео,

інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських ресурсів та церков, в яких здійснюються трансляції богослужінь.

Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Адреса сайту:
<https://chve.rv.ua/>

В рамках нового проєкту відео-зйомок ШУКАЄМО ІСТОРІЇ ЛЮДЕЙ,

які пережили поклик Божий, складні обставини, чуда або відповіді на молитви. Твоя особиста історія є унікальною, твій досвід буде корисним для інших.

Поділись своєю історією. Розкажи:

- які чуда Бог являв у твоєму житті чи сім'ї (навіть незначні);
- як ти вийшов із якоїсь кризової ситуації;
- як подолав сімейні конфлікти і зберіг сім'ю;
- як прийшов до Бога?
- як подолав сумніви, зневіру, втрату рідних і близьких;
- як живеш, маючи хворобу чи інвалідність;
- про що б хотів застерегти з власного досвіду.

Не вважай свою історію незначною. Напиши нам. Снажи, що в тебе є історія — і з тобою зв'яжуться, посліпуються і допоможуть зробити все, щоб через тебе прославився Бог та збудувалися інші.

Telegram: t.me/olexandr_genish
Viber: +380937248225

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- с. Березне, вул. Київська, 22а
- с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
- с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
- с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
- с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
- с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
- с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
- с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
- с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
- м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Володимирець, вул. Шевченка, 71;
- с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
- с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
- с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
- с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
- с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
- с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
- с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
- с. Бишляк, вул. 17 вересня, 1;
- с. Велихив, вул. Шевченка, 51;
- с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
- с. Ромейки, вул. Садова, 22;
- с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
- с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
- с. Чаква, вул. Центральна, 2А;
- с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
- с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
- с. Полові, вул. Л. Українки;
- с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
- с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
- с. Жовкині, вул. Нова;
- с. Великі Цепцевичі, вул. Л. Українки, 71;
- с. Острів, вул. В. Васковця;
- с. Шоків, вул. Лісна, 14;
- с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
- с. Городець, вул. Садова, 1а;
- с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
- с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
- с. Більська Воля;
- с. Діброва;
- с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
- с. Любахи, вул. Вишнева, 19;
- с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Іллін, вул. Млинівська, 25;
- с.мт. Гоца, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
- с. Бугрин, Б. Хмельницького, 19;
- с. Углиці, вул. Шкільна, 3;
- с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
- с. Витків, вул. Набережна, 9;
- с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
- с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
- с. Томахів, вул. Мирна, 25А;

- с. Терентіїв, вул. Центральна;
- с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
- с. Подоляни, вул. Шевченка;
- с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
- с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
- с. Тучин;
- с. Липки, вул. Івана Шишки, 10;
- с. Вовкові;
- с. Андрусі;
- с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
- с. Чудниця, вул. Перемоги, 44;
- с. Синів, вул. Зелена, 15;
- с. Колесники;
- с. Воронів;
- с. Андрусі (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с.мт. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
- с. Берестечко, вул. Надстирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
- с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
- с. Вовкові, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
- с. Рудка, вул. Садова, 9;
- с. Княгинин, с. Ільпики, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
- с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
- с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Стовець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
- с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
- с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
- с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
- с. Панталія;
- с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
- с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
- с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
- с. Підбруси, вул. Першотравнева, 7;
- с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
- с. Осова, вул. Незалежності-3;

- с. Будимля, вул. Незалежності;
- с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
- с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
- с. Колки, вул. Центральна, 93;
- с. Людинь, вул. Лісова, 8;
- с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
- с. Грицьки, вул. Івана Франка;
- с. Підлісне, вул. Нова;
- с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
- с. Жадень, вул. Центральна, 176;
- с. Милля;
- с. Бродець, вул. Набережна, 17;
- с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
- с. Заслуччя, вул. Л. Яцут, 17;
- с. Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
- с.мт. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
- с. Серники, вул. Партизанська, 40;
- с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
- с. Морочне, вул. Центральна, 121;
- с. Підлюці, вул. Березова;
- с. Річиця, вул. Соборна, 28;
- с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівськ;
- с. Локниця, вул. Центральна, 195;
- с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
- с. Неньковичі, с. Привітківка;
- с. Млинок, вул. Центральна, 68;
- с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
- с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
- с. Мізоч, вул. Липки, 7;
- с. Гільча, вул. Чеська, 97;
- м. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
- с. Ступно, вул. Бокова, 2;
- с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
- с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
- с. Здовбиця, вул. Мартинівка, 89 а;
- с. Білаші;
- с. Нова Мощаниця, вул. Ялисі, 2;
- с. Бударж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
- с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
- с. Великі Межирічі, вул. Шевченка, 47;
- с. Невірків, с. Жорнівка;
- с. Головниця, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожин (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
- с. Головин, вул. Базальтівська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
- с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
- с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
- с. Звіздівка

- с. Перетоки, вул. Соборна, 18
- с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
- с. Ялополь, вул. Лісова, 2-а
- с. Злазне, вул. Тиха, 17
- с. Глажева
- с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
- с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
- с. Бичаль
- с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
- с. Корчин
- с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
- с. Дюксин, вул. Ніла Хасевича, 16
- с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
- с. Гута, с. Малий Стидин
- с. Пісків, вул. Шевченка, 39
- с. Іваниці, с. Берестовець (місіонерські станції)

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
- с.мт. Млинів, вул. Пушкіна, 4;
- с. Смородва, вул. Острів, 7;
- с. Підлюці, вул. Незалежності, 31;
- с. Довгоші, вул. Ровенка, 3;
- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
- с. Тушебин, вул. Шкільна, 42;
- с. Пітуків, вул. Шкільна, 23;
- с. Ярославичі;
- с. Уздці, вул. Центральна, 7;
- с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
- с. Малин, Радянська, 12 А;
- с. Свиців, вул. Визволення;
- с. Підбруси;
- с. Рорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
- с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
- с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острог, пр. Садовий, 5;
- с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
- с. Могиляни, вул. Шевченка, 15
- с. Оженин, вул. Кринична, 7
- с. Українка, Заводська, 14
- с. Сянці, вул. Ватутіна, 20
- с. Стадники, вул. Л. Українки, 2
- с. Край, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
- с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
- с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
- с. Вельбівно, вул. Гагаріна, 40-а
- с. Почапки, вул. Молодіжна, 5-А
- с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
- с. Волосківці, вул. Буденного, 33
- с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
- с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
- с. Зарічне, с. Пляшева
- с. Гаї-Ситенські, вул. Маркелова, 111
- с. Боратин, вул. Набережна

- с. Перенятин, вул. Почаївська, 22
- с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
- с. Підзамче
- с. Копані, вул. Зелена, 3
- с. Теслув'ї, вул. Шевченка, 3
- с. Хотин, вул. Джерельна, 10
- с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
- м. Рівне, вул. Корольова, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Плужника, 3 — церква «Світанкова Зоря»
- с.мт. Клевань, вул. Корольова, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
- с. Корнин, вул. Польова, 2;
- с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
- с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
- с. Великий Житин, вул. Рівненська, 42-г;
- с. Грушувця, вул. Шкільна, 2;
- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
- с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
- с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
- с. Новоужиків (іскра) вул. Л. Українки, 11-а;
- с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
- с. Зоря, вул. Орловського, 6;
- с. Оржів, вул. Центральна, 34;
- с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
- м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
- с. Макотерти, вул. Козацька, 38-а;
- с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
- с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
- с. Углище, вул. Річна, 20;
- с. Шубків, с. Верхівськ, с. Гориньград-2 (місіонерські станції).

Рокитнівський р-н:

- с.мт. Рокитне, вул. Приходька, 2;
- с. Карпилівка, вул. Книгині Ольги, 13;
- с. Березова, вул. Кузнєцова, 13;
- с. Старе село, вул. Зарічна, 2;
- с. Томашгород, вул. Привокзальна, 19-а;
- с. Познань, с. Глинне;
- с. Переходичі, вул. Партизанська, 7;
- с. Обсіч, вул. Пудлелівська, 110;
- с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
- с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
- с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
- с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
- с. Рокитно, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
- с. Хміль, Шкільна, 6;
- с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
- с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
- с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
- с. Заболоття, вул. Соборна;
- с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
- с. Нетреба, вул. Центральна, 1;
- с. Грабув, вул. Незалежності;
- с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
- с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
- с. Дроздинь, вул. Нова, 5а;
- с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
- с. Березова, вул. Соборна;
- с. Єльне, вул. Ковпака;
- с. Біловіж (місіонерська станція).
- м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церква «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- м. Сарни, вул. Грушева, 3;
- м. Сарни, вул. Смолича, 1 — церква «Божого Спасіння»
- с. Тинне, вул. Прислунчанська, 25;
- с. Чемерне, вул. Молодіжна, 2;
- с. Вири, вул. Шевченка;
- с. Цепцевичі, пров. Замковий, 2;
- с. Тріскині, вул. Молодіжна, 23;
- с. Чабель, вул. Ювілейна, 8;
- с. Висове, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Карпилівка, Радянська, 129-а;
- с. Бутейкі, вул. Зелена, 10-а;
- с. В. Вербче, вул. Вишнева, 41;
- с. М. Вербче, вул. Центральна, 75;
- с. Вирка, с. Кричицьк, с. Ремчиці;
- с. Волоша, вул. Центральна, 30-А;
- с. Гранітне, вул. Лісова, 2-б;
- с. Довге, вул. Центральна, 94-А;
- с. Корост, вул. Центральна;
- с. Клесів, вул. Зелена, 33;
- с. Мельниця, вул. Шевченка, 40;
- с. Немовичі, вул. Острівського, 50-а;
- с. Поляна, вул. Лугова, 5;
- с. Рудня-Карпилівська, вул. Кузнєцова, 33;
- с.мт. Степань, вул. Прибережна, 26;
- с. Селище, вул. Партизанська, 5-а;
- с. Тутовичі, вул. Підлісна, 21-А;
- с. Федорівка, вул. Мичуріна, 25;
- с. Чудель, вул. Вишнева, 4а;
- с. Ясногірка, вул. Партизанська, 15-а;
- с. Кам'яне-Слунчанське
- с. Стрільськ, вул. Вишнева 7
- с. Карасин, вул. Центральна, 10-а;
- с. Яринівка, вул. Шевченка, 13;
- с. Мар'янівка, вул. Центральна, 22а;
- с. Кузьмівка, с. Любиковичі (місіонерські станції).
- с. Люхча, вул. Центральна, 30 (неділя 14:00)
- с. Ремчиці, вул. Шкільна 42

Християнська церква Христа Спасителя м. Турка, Львівська обл. тел.: +38 (050) 505 53 33 — Володимир